

til § 30 i de årlige finanslove, hvorefter ministeren for Grønland bemyndiges til at yde 4 pct.s lån til en række nærmere angivne erhvervsformål samt til at yde tilskud på indtil 20 pct. af leveringsprisen til anskaffelsen af fiskefartøjer på over 10 tons brutto og indtil 30 pct. til fartøjer på over 45 tons samt til anskaffelsen af sikkerhedsudstyr til erhvervsfartøjer. *Der henvises til bilag 1.*

Administrationen af støtteordningerne er i henhold hertil ved bekendtgørelse af 6. juni 1953 overladt til Erhvervsstøtteudvalget i Godthåb bestående af landshøvdingen som formand, handelsinspektøren og et af Grønlands landsråd udpeget medlem. Bekendtgørelsen indeholder tillige de nærmere regler for administrationen. *Der henvises til bilag 2.*

I henhold til erhvervsstøttebekendtgørelsen er der i årene 1953-67 udlånt i alt ca. 88 mill. kr., hvoraf den overvejende del er anvendt til udlån til fiskerierhvervet. Medens der i de første år efter ordningens indførelse blev udlånt 1-2 mill. kr. årligt, er udlånene steget stærkt i de senere år, hvilket hænger sammen med den begyndende overgang til anskaffelse af større fartøjstyper end tidligere, hvor flertallet var på ca. 20-30'.

Til udlån og tilskud er i årene 1963-67 bevilget følgende beløb:

	Til lån	Til tilskud
1963.....	7 mill. kr.	1 mill. kr.
1964.....	11,5 —	1 —
1965.....	16,5 —	2,5 —
1966.....	16,7 —	4,2 —
1967.....	8,1 —	0,8 —

Af de samlede lån er ydet ca. 80 pct. til anskaffelse, forbedring og reparation af fartøjer, ca. 3 pct. til fiskeri- og fangstredskaber, ca. 13 pct. til handel og håndværk m. v. og ca. 4 pct. til landbrug, herunder navnlig fåreavl.

Til udlån og tilskud er der i årene 1968-70 budgetteret med følgende beløb:

	Til lån	Til tilskud
1968.....	8,4 mill. kr.	0,4 mill. kr.
1969.....	9,4 —	1,5 —
1970.....	10,4 —	1,9 —

Udover ovennævnte tekstanmærkning haves der i lov af 27. maj 1950 om den grønlandske erhvervs-lånefond hjemmel til ydelse af støtte til de grønlandske eksporterhverv. Denne ordning har ikke været revideret siden indførelsen og har i realiteten været uden betydning siden erhvervsstøttebekendtgørelsens udstedelse. *Der henvises til bilag 3.*

IV. Forslagets administrative konsekvenser.

Administrationen af ordningen foreslås fortsat henlagt til et erhvervsstøtteudvalg i Godthåb, idet man fremdeles finder det værdifuldt, at den ansvarlige myndighed har mulighed for på nært hold at følge erhvervsudviklingen og skaffe sig nøjere kendskab til ansøgerne.

Da der må påregnes en udvidelse af udvalgets opgaver, navnlig med hensyn til at variere støtten til de enkelte erhverv, at indføre uprøvede støtteformer og at foretage en vurdering af ansøgninger om støtte i forbindelse med overgang til privat drift af statsejede aktiver, foreslås det at udvalget styrkes både politisk og administrativt.

Det foreslås, at landshøvdingen fortsat skal være formand for udvalget og repræsentant for staten, og at udvalget derudover skal bestå af 2 medlemmer udpeget af Grønlands landsråd.

Samtidig forudsættes det, at udvalgets sekretariat, som består af en kontorchef under landshøvdingembedet og et antal regnskabskyndige kontorfunktionærer, indrettes således, at det til brug for udvalgets afgørelser kan foretage den fornødne tekniske, økonomiske og faglige bedømmelse af ansøgninger, samt følge de virksomheder, der har opnået støtte.

Dette vil forde tilknytning af økonomisk, juridisk, teknisk og kontoruddannet arbejdskraft til blandt andet at føre tilsyn med virksomheder, der har opnået støtte (herunder mere effektivt tilsyn med panteobjekterne end der hidtil har været mulighed for), at gennemføre rentabilitetsundersøgelser i forbindelse med forslaget om varieret rente og at varetage ordningerne om aktie- og andelstegning, garantistillelse samt henstand.

Sagkyndig bistand er hidtil i vidt omfang blevet indhentet fra Den kgl. grønlandske Handel og Grønlands tekniske Organisation både i Grønland og København, og det må påregnes, at Erhvervsstøtteudvalget fortsat må betjene sig af disse og eventuelle andre institutioners erfaringer. Såvel af tidsmæssige som administrative grunde må det imidlertid anses for hensigtsmæssigt, at den nødvendige bistand så vidt muligt er til stede i samme lokalitet som det administrative organ.

Efterhånden som sagernes antal gør dette rimeligt, regnes der med ansættelse af i alt 4 akademisk og teknisk uddannede medarbejdere samt 1 kontorfunktionær. I det første år efter forslaget ikrafttræden påregnes heraf ansat 2 akademisk uddannede og 1 kontoruddannet medarbejder. Lønudgifterne til disse 3 ansatte anslås at ville medføre en årlig merudgift på ca. 150.000 kr. Udgifterne til